

PEROM STAROSTU

Mám rád ľudí

Pozdravujem vás, priatelia.

V závere roka 2024 by som sa vám rád prihovril, zhodnotil a možno sa aj zamyslel nad odchádzajúcim rokom. Vždy na konci roka bilancujeme, čo sme urobili – neurobili, čo sa nám podarilo, resp. nepodarilo a podobne.

V druhej polovici roka 2024 sme v našej obci organizovali viacero podujatí. Podujatia, kde sme mali možnosť stretnúť sa a prísť na iné, ako každodenné myšlienky. Pre mňa osobne je zaujímavé každé stretnutie a rozhovor o tom, čo, kde a ako by sa mohlo urobiť, na čom treba popracovať. Ako spieva Karol Duchoň v jednej pesničke – „mám ľudí rád“.

Koncom leta sme na našom futbalovom ihrisku hostili **olympiádu BOVO**. BOVO – Bašovce, Ostrov a Veľké Orvište. Aj keď sme víťazstvo nechali Veľkému Orvištu, myslím si, že v konečnom dôsledku tam o to nešlo. Niekedy sme tvorili jednu „dedinu“ a rodinné, kamarátske väzby ostali a verím, že aj naďalej budú pretrvávať. Myšlienka celej olympiády spočíva v tom, aby sme sa stretávali a udržiavali dobré susedské vzťahy. Ako starostovia sa snažíme ísť príkladom. Určite nemáme na všetko rovnaký pohľad, ale som rád a vďačný za spoluprácu so starostom Veľkého Orvišta Pavlom Paulovičom a starostkou Bašoviec Sandrou Paulovou.

Tento rok sme si uctili aj Deň otcov, ale o tom sa dočítate v inom článku.

Pre mňa osobne jeden z najnáročnejších, ale zároveň aj plný pekných stretnutí. V piatok 11.10.2024 malým posedením našich žiakov z MŠ, ZŠ a ZUŠ **sme si uctili našich seniorov**. Toto každoročné stretnutie je pre mňa vždy niečím výnimočným. Ako v príhovore spomínam, je od seniorov čo čerpať a ich pohľad na život a svet je inšpiratívny. Tento rok sa zrodila myšlienka spoločenstva seniorov. Verím, že sa stane realitou a nebude to stretnutie len raz za rok, ale možno častejšie. Nápadov a podnetov bolo viac – uvidíme, čo všetko sa spoločne podarí a ako to celé dopadne. Mojim príánim je spoluorganizovať malý, na začiatok jednoduchý spoločný výlet. Myšlienka klubu dôchodcov či seniorov je veľmi dobrá a potešilo by ma, ak by sa slová premenili na skutočnosť. Zakladateľov by som maximálne podporil, veď priestory aj podmienky na to sú.

(Pokračovanie na 2. strane.)

Trhy prívolať Vianoce

„Sviečka tíško žiari, do srdc nám prichádza láska...“ – spievali v preľudnenom kultúrnom dome ostrovskí školáci v rámci dojemného programu, ktorým otvorili tohtoročné vianočné trhy – tradičný symbol súdržnosti, pohostinnosti a radosti z prichádzajúcich Vianoc. Podrobnosti nájdete na 5. strane.

**Sviece na adventnom venci
ož Vianoce približujú!
Otvárajte srdcia všetci,
ktorí šťastnú správu čujú:
Narodil sa Kristus pán!
V láske šťastní, zdraví buďte,
v žiadnych bôľoch nezablúďte!
Nech vám zmizne slza v oku
aj v celom budúcom roku!**

Želajú starosta, poslanci OZ,
pracovníci Ocu a redakcia

PEROM STAROSTU

Mám rád ľudí

(Pokračovanie z 1. strany.)

V sobotu 19.10. 2024 hlavne rodičia našich žiakov základnej a materskej školy usporiadali **ples ZRPŠ**. Tento ples má už v našej obci tradíciu a každým rokom sa latka zvyšuje. Sám som zvedavý, kam to bude možné vytiahnuť. Každoročne mám pocit, že lepšie to už byť nemôže, a predsa... Výzdoba, jedlo, tombola, hudba, výborná zábava a hlavne ľudia, ktorí chcú a môžu...

O týždeň neskôr sme už mali možnosť privítať, nebojím sa povedať – našich kamarátov z divadla **DINO**. Prvýkrát prijali moje pozvanie do našej obce pred 10 rokmi. Ich účinkovanie u nás sa stalo tradíciou. Prišli k nám s hrou **TITANIC**. Pre **DINO** možno trochu netypickú, ale na základe skutočnej udalosti a histórie z lode **TITANIC**, na ktorej bol aj Slovák Michal Navrátil. Tento rok sme mali jednoznačne najväčšiu návštevnosť, a to všetko vďaka vám.

■ Aj tento rok bola na plese dokonalá výzdoba

Foto: Michal Chudý

■ Široká ponuka chutí počas školského plesu
Foto: Michal Chudý

Určite chceme v našej divadelnej tradícii pokračovať. Verím, že z pera Františka Reháka bude opäť nová hra, ktorá bude odohraná aj u nás v Ostrove.

V novembri sme „hodovali“. Aj tento rok sme chceli pripraviť dôstojnú oslavu na pamiatku patróna kostola sv. Imricha. V sobotu sme v kultúrnom dome privítali naozaj veľké meno na hudobnej scéne – skupinu **The Backwards**. Známe piesne skupiny The Beatles odprezentovali naozaj v najlepšej kvalite, ako je na Slovensku možné. Následne sa o zábavu postarala **skupina Play**. Pôvodne mala hrať iná kapela, ale z objektívnych príčin sa ospravedlnili.

Hodová nedela patrí svätej omši a rodinným stretnutiam. V kostole sa stretávame, kto má možnosť a chuť, oblečení v krojoch. Je jedno, či je kroj z našej oblasti, alebo nejaký „cezpoľný“. Dotvára to vážnosť a dôstojnosť slávnostnej svätej omše. Aj takto sa snažíme udržiavať tradíciu hodov – v odevoch, ktoré boli v minulosti bežným oblečením. Po omši sme pripravili malé pohostenie. Niečo sladké

z **GLACIA** alebo niečo na prípitok. Zákusky, víno a zdravá zázvorovica už patria (a verím, že patrí aj budú) k našej hodovej slávnosti. Nezabudli sme ani na naše deti. Aj keď naše hody vychádzajú na jesenný termín, počasie nám vyšlo „na výbornú“ a kolotoče si mohli užít plnými dúškami.

Tento rok trochu skôr, ale podarilo sa nám s rodičmi detí zo základnej a materskej školy usporiadať **vianočné trhy so „zabíjačkou“**. Každý si mohol s pochutinami prísť na svoje a ani jeden žalúdok nezostal prázdny. So zamestnancami obecného úradu sme sa postarali o pitný režim pre návštevníkov každej vekovej kategórie. Bola možnosť si kúpiť aj drobnosti na „trhoch“, ktoré mnohých z nás potešili. Atmosféra a nádych nastávajúceho Vianoc boli všade okolo nás. O vianočnú atmosféru sa postarali naši škôlkari a žiaci zo ZŠ ale aj tanečníci zo ZUŠ sv. Gorazda vo Vrbovom, ktorú navštevujú naši žiaci. Celkovú atmosféru dopĺňala hudba, o ktorú sa postaral Peter Valčo, a živá hudba v podaní **hudobnej skupiny Pala Michalička** z Brezovej pod Bradlom.

■ Neodmysliteľnou súčasťou plesu je aj bohatá tombola

Foto: Michal Chudý

Na základe dobrej spolupráce s obcami Bašovce a Veľké Orvište sme v našej obci pre deti usporiadali **na Mikuláša divadelné predstavenie** už od známeho divadielka ZuNeVa. Predstavenie **Vianočná hviezdíčka** potešila množstvo detí a na každé dieťa čakalo malé sladké prekvapenie.

Tento rok sa nám podarilo získať dotáciu na fitnes ihrisko, ktoré bude umiestnené v areáli futbalového ihriska. Na jar začneme pracovať na realizácii a verím, že sa nám všetko podarí k našej i vašej spokojnosti. Naším zámerom je v areáli futbalového štadióna vytvoriť podmienky pre športové vyžitie každej vekovej kategórie.

V našej obci, ako viete, je aj jedna národná kultúrna pamiatka. **Socha Panny Márie Immaculaty**. Táto socha a aj jej podstavec sú v havarijnom stave. Pripravili sme projekt na reštaurovanie tejto pamiatky a z časti sme boli úspešní v žiadosti o dotáciu na reštaurovanie. „Naša“ socha je už v ateliéri reštaurátora a pracuje sa na jej obnove. V budúcom roku podáme žiadosť aj na reštaurovanie podstavca.

Na začiatku školského roka sme museli na pár dní zatvoriť priestory materskej školy. Cho-

■ Na kolotoče sa tešia malí aj veľkí

Foto: Jozef Tkáč

■ O hudobnú produkciu sa postarala hudobná skupina Quatro
Foto: Michal Chudý

robnosť a rýchla zmena počasia si vybrali svoju daň. Aby sme tomu zamedzili, snažíme sa pravidelne ionizátorom priestory škôly, školy a školskej jedálne minimálne ionizátorom. Priestorov sa snažíme podporovať, prispievať (a to nie len materiálne) na zveľaďovanie priestorov budovy celej našej školy. Keď som pri základnej a materskej škole, musím spomenúť veľmi dobrú spoluprácu so všetkými pedagógmi, ktorých u nás máme. Materská škola je personálne stopercentne zabezpečená a vytvára pod vedením poverenej riaditeľky Zuzany Bielikovej pre naše najmenšie deti nadštandardné podmienky pre ich rozvoj a prípravu do školy.

V základnej škole máme novú pani učiteľku Hanku Fapšovou, ktorá sa od prvého dňa maximálne a profesionálne zhostila svojho nového pôsobenia u nás. Po odchode pani Heleny Svetlíkovej z pozície riaditeľky školy bola voľba na novú pani riaditeľku jasná. Slávka Antolíková bola jednoznačná voľba na túto pozíciu. Verím a prajem obom veľa šťastia, pevné nervy a zdravie, aby svoje poslanie na nových pozíciách zvládli čo najlepšie. Nesmiem zabudnúť ani na našu školskú jedáleň. Po dlhých rokoch naše rady opustila hlavná kuchárka Andrea Zubáková. Chcem jej aj touto formou poďakovať za dlhoročnú prácu pre našu obec – varila pre naozaj veľké množstvo našich žiakov. Na jej miesto nastúpila nová kuchárka – pani Lenka Belanská. Všetkým dámam, ktoré sa po akejkoľvek stránke starajú „o naše“ deti, patrí úprimné ďakujem.

Každoročne sa snažíme finančne podporovať rôzne aktivity v našej obci. Podporujeme TJ Slovan Ostrov, či už futbal, ale-

bo stolný tenis. Prispievame na cvičenie pre ženy a seniorov. Pokračujeme vo veľmi dobrej spolupráci s T-clubom. Priestory telocvične pravidelne využívajú aj všetci naši žiaci. Veľké ĎAKUJEM patrí Ivete Marciovej za maximálnu ústretovosť.

Dennodenne sa snažíme pracovať na zveľaďovaní spoločného okolia. Možno pre niekoho samozrejmosť, ale udržanie čistoty a úprava minimálne zelene v našej obci je celkom náročná. V rámci našich možností robíme všetko preto, aby naša obec vyzerala čo najlepšie. Nie všetko sa dá hneď. Máme rozpra-

■ Naša Panenka Mária išla na reštaurovanie

■ Pri demontáži sochy nám musela pomôcť aj ťažká technika
Foto: Jozef Tkáč

■ Dôstojne sme pripravili cintoríny na pamiatku všetkých svätých
Foto: Jozef Tkáč

cované rôzne projekty, ktoré si tiež vyžadujú množstvo práce a energie, ktorá nie je vidieť. Hľadám vás budem v budúcnosti môcť informovať o ich úspešnosti. Držme si palce, aby sa nám to podarilo.

Nastávajúci rok 2025 bude pravdepodobne jeden z najnáročnejších, a to nielen pre samosprávu. Kto sleduje aktuálnu situáciu, vie, o čom píšem. Aj naša obec sa musela k tomu nejako postaviť. Od januára 2025 nás čaká navýšenie ceny za komunálny odpad a zmena frekvencie vývozu komunálneho odpadu na trojtýždňový interval. Chcem podotknúť, že odpad nie je komodita, na ktorej môže obec zarábať. Čiže, peniaze, ktoré vyberieme za odpad, preniesieme späť na náklady spojené s odpadom. Vývoz, skládovanie daného odpadu je čoraz finančne náročnejšie. Aj nám ako obci rapídne narastajú všetky náklady na vývoz a skládovanie. Od januára máme povinnosť zbierať a separovať aj textilný odpad. Ten bude možné odovzdať na obecnom úrade do nádoby určenej len na túto komoditu. Minimálne dvakrát ročne zabezpečujeme veľkoobjemný kontajner, ktorý tiež nie je zadarmo. Robíme všetko preto, aby sme vám vyšli v ústrety. Správanie jednotlivcov nás však prinútilo, aby sme zberné miesto na drevný odpad vo Veľkom Orvišti nechali otvorené iba v určité dni a hodiny v týždni.

■ Každodenná starostlivosť o naše spoločné okolie a aj pomoc našim spoluobčanom
Foto: Jozef Tkáč

Obec musela pristúpiť aj ku zvýšeniu niektorých poplatkov. Bude sa zvyšovať poplatok za psa, za hrobové miesta a v neposlednom rade samotné dane. S poslancami sme mali dlhú debatu, ako to celé nadstaviť, aby to bolo pre občanov a podnikateľské subjekty ako-tak prijateľné. Samozrejme, že nielen mne je jasné, že každé navýšenie akéhokoľvek poplatku nie je populárne a stretne sa s negatívnymi poznámkami. Môžete nám však veriť, že sme to nadstavili najsolidárnejšie, ako to bolo možné, aby sme vedeli zabezpečiť „normálny“ chod našej obce.

Záverom by som chcel poďakovať „mojim babám“ Hanke Zubáčkovej a Lenke Antolíčkovej, najbližším kolegom, poslancom, všetkým zamestnancom obce, celému pedagogickému zboru, pani upratovačkám, kuchárkam, Peťovi Valkovi, pani Márii Hrnčárovej a podnikateľom, ktorí nás celoročne podporujú. Každému, kto nám v priebehu celého roka akokoľvek pomohol a podporil nás. Samozrejme, asi najväčšie ĎAKUJEM patrí mojej rodine, ktorá má pochopenie pre to, čo dennodenne robím.

Priatelia, chcem vám všetkým zaželať krásne, pokojné, požehnané vianočné sviatky a šťastný vstup do nového roka 2025!

S pozdravom a želaním všetkého dobrého...

JOZEF TKÁČ
starosta

TRADIČNÁ DEDINSKÁ ZABÍJAČKA A VIANOČNÉ TRHY

Slávnosti plné chutí a radostí

Jednou z najstarších tradícií na Slovensku je práve dedinská zabíjačka. Spojená s vianočnými trhmi sa stala aj u nás, v Ostrove, každoročným podujatím, ktoré zvyčajne dotvára predvianočné obdobie.

V posledný novembrový deň sa v kultúrnom dome zišli v hojnom počte nielen obyvatelia Ostrova, ale aj návštevníci z celého okolia. Mladší aj starší. Vôňa vianočného punču sa miešala s vôňou klobás, cigánskej či kapustnice. Po privítaní prítomných starostom obce nasledoval kultúrny program. Javisko patrilo pútavým tancom ostrovských detí, ktoré navštevujú tanečný odbor Cirkevnej ZUŠ sv. Gorazda vo Vrbovom, nasledoval dojemný program detí z Materskej školy a Základnej školy v Ostrove. Po veľkom potlesku, ktorý bol odmenou deťom a pani učiteľkám, sa otvorili vianočné trhy. Ich organizácia patrila

■ Zvyky na sv. Ondreja prezentovali deti z Materskej školy Ostrov

■ Vôňa zabíjačkových produktov priťahovala ku stánku veľkých i malých

Rodičovskému združeniu pri MŠ a ZŠ Ostrov. Pestrý výber vianočných ozdôb, aranžmánov, adventných vencov, sviečok, medu a „scískancov“ potešil všetky zmysly. Najmenší trávili čas aj v tvorivých dielňach, ktoré pripravili spomínané združenia rodičov.

Atmosféru dotváral pán Peter Valko, ktorý sa hudbou postaral o to, aby prichádzajúce sviatky bolo počuť v koledách a vianočných piesňach. Neskôr jeho hudobnú produkciu vystriedala ľudová hudba Pala Michaličku z Brezovej pod Bradlom.

Tohoročná obecná zabíjačka a vianočné trhy boli pre našu obec symbolom súdržnosti, pohostinnosti a radosti z prichádzajúcich Vianoc. Vyjadřili hodnotu tradícií, ktoré spájajú komunitu a prepájajú generácie.

SLAVKA ANTOLÍKOVÁ

Foto: Jozef Tkáč

■ Varenie halušiek na Ondreja v podaní MŠ

■ Z rozprávky do rozprávky zobrali obecenstvo deti zo Základnej školy Ostrov

MÁME PRVÉ ČÍSLO OSTROVÁČIKA – ŠKOLÁČIKA

Sú tu už štyri mesiace, čo školské chodby zaplnil detský smiech a krik. No zdá sa nám, že slávnostné otvorenie školského roka bolo len nedávno. Stáli sme na školskom dvore, vítali žiakov a boli plní očakávaní z nových príležitostí, ktoré nám spoločné školské dni prinesú. A že ich máme za sebou neúrekom, to už môže teraz potvrdiť každý z nás. Z tých mimoškolských činností možno spomenúť prípravu aranžmánov na Jesennú výstavu v Krakovanoch, didaktické hry v prírode, kultúrny program pre starých rodičov, Deň behu, jablka a mnohé iné...

V septembri do prváčkových lavíc zasadlo 14 detí z našej obce ale aj z Veľkého Orvišťa. To preto, lebo od tohto školského roku je Ostrov školským obvodom aj pre susedné Veľké Orvište. Z každého pokroku malých prváčikov sa teší nová pani učiteľka Hana Fapšová. Tretiacke úspechy robia radosť triednej pani učiteľke Ivone Gáborovej. Druháci a štvrtáci sú jediným spojeným ročníkom našej školy. Je ich v triede 15 a vedie ich nová pani riaditeľka a zároveň aj ich triedna učiteľka Slávka Antolíková. Keďže tento školský rok navštevuje školu 43 detí, sú vytvorené dve oddelenia školského klubu. Jeho činnosť vypĺňajú dve vychovávateľky – Zuzana Bartková a nová pani vychovávateľka Dominika Korenačková.

Deti navštevujú v škole rôzne záujmové krúžky – krúžok angličtiny, tvorenie čitateľskej dramatiky či finančnej gramotnosti. Opäť sa zapájajú aj do tanečného a výtvarného krúžku, ktoré zastrešuje Cirkevná ZUŠ sv. Gorazda vo Vrbovom a naša škola je ich detašovaným pracoviskom.

■ Didaktické hry v prírode – pomoc zranenému
Foto: archív ZŠ

Sme radi, že žiaci napredujú a že aj čas strávený v mimoškolských aktivitách im prináša radosť a poučenie. Ochranu zvierat sme si s deťmi pripomenuli 4. októbra, kedy sa deti zúčastnili na besede s majiteľmi Farmy Madagaskar. Tí priviezli do priestorov nášho kultúrneho domu rôzne exotické zvieratká, o ktorých deťom porozprávali a deti si ich mohli aj pohľadiť či popestovať. V októbri sa žiaci poučili o pobyte v prírode, zahrali pohybové hry počas dňa didaktických hier. Jesenný vietor využili naši školáci počas obľúbenej Šarkaniády, ktorá bola

Polrok klope na dvere

■ Prváčkovia v plnom nasadení

Foto: Hana Fapšová

v rámci ŠKD na športovom ihrisku. Počasie bolo v ten deň nanajvýš príjemné, deťom šarkany lietali vysoko a všetci sa vrátili s dobrým pocitom.

Deň pôvodných odrôd jablák je v našej škole tradíciou a deti ho obľubujú aj preto, že pečú, varia výživu, či valkajú cestíčko, aby pripravili dobrôtku z jablčok pre kamarátov z iných tried. Vďaka darovaným jablčkam od firmy Malus – Ing. Marián Zubák sa ušlo naozaj každému.

Na konci októbra naši žiaci potešili starých rodičov kultúrnym programom. V rámci školského klubu si pre nich pripravili malý darček. V novembri je *Deň svetového behu* a vtedy si deti vyskúšali rýchlosť svojich nožičiek v tradičných aj netradičných bežeckých súťažiach. V tomto mesiaci sa naša škola, konkrétne školský klub, zapojil aj do projektu *Plantex*, s. r. o., ktorého cieľom bolo vytvoriť u detí návyk na

denné konzumovanie ovocia a zeleniny. V čase trvania projektu nás do „jablčkového sveta“ vtiahol odborník na jablčka pán Marián Zubák. Porozprával deťom toľko zaujímavých informácií, že všetci sme z besedy odchádzali obohatení o mnoho nových vedomostí. Posledný mesiac v roku sme so žiakmi privítali *kultúrnym programom na Vianočných trhoch*. Ďalšie decembrové podujatia boli odmenou. V prvom decembrovom týždni sme začali *desaťhodinový plavecký kurz* v priestoroch Wellialand Banka. Okrem návčiku plaveckých zručností mohli deti využiť aj benefity bylinkovej sauny a infrasauny. Tak, ako každý rok, deťúrence *potešil príchod Mikuláša* so sladkými darčekom, za čo ďakujeme aktívnym mamičkám zo Združenia rodičov pri ZŠ Ostrov. V deň sv. Mikuláša starosta Jozef Tkáč daroval deťom divadelné predstavenie v podaní

■ Jesenné tvorenie na školskom dvore

Foto: archív ZŠ

divadelníček ZuNeVa. Spolu s kamarátmi nielen z miestnej materskej školy, ale aj z celého okolia, si v priestoroch Kultúrneho domu Ostrov pozreli predstavenie *Vianočná hviezdíčka*. Po vianočnom príbehu čakalo pre všetky deti sladké prekvapenie z Glacia. V divadelnom „maratóne“ pokračovali naši prváčikovia. Kamaráti z „našej“ škôlky ich pozvali na predstavenie plné krásnych myšlienok a povzbudení *Postav sa za seba – odvaha pod stromček*. Chvilu pred vianočnými prázdninami nám podujatia tohto kalendárneho roka uzavrel veľkolepý muzikál *Perinbaba* v Trenčíne.

Spolu s deťmi a ich rodičmi sa zvykneme pred Vianocami zapájať do charitatívnych akcií. Po minulé roky to bol projekt *Kolko lásky vojde do škatule od topánok* či zbierka školských potrieb pre deti v Afrike. Významnú myšlienku týchto projektov snáď netreba ozrejmovávať. Preto sme v tomto duchu pokračovali aj tento rok. Spoločne s deťmi sme pred školou urobili *Charitatívne vianočné trhy*, na ktorých sa predávalo to, čo deti napiekli, uvarili alebo vyrobili. Finančný výťažok poputoval do organizácie Mary's meals, ktorá zásobuje deti v Afrike jedlom. Za mnohé

■ Príprava na charitatívne vianočné trhy Mary's meals

Foto: archív ZŠ

■ Dramatizácia rozprávky Ako dedko ťahal repku v podaní tretiačkov ZŠ Ostrov

Foto: Hana Fapšová

detské srdiečka, ktoré sú ďaleko od nás, ďakujeme za podporu každému, kto prišiel.

Aby počas sviatkov nebolo deťom „smutno“ za školou, každý pred odchodom na zimné prázdniny dostal prvé číslo nášho školského časopisu *Ostrováčik – školáčik*, v ktorom si môžu prečítať príhody zo školských lavíc písané ich spolužiakmi, vtipné „hlášky“ a veľa iného.

Rok 2024 sa pomaly stáva uzavretou minulosťou. Je veľa prání, ktoré si nosíme v srdciach, myšliach a ktorých naplnenie si prajeme do nového roku. Všetky „školské prania“ však prevyšuje to, aby každý jeden náš žiak našiel zmysel v učení a motiváciu smerovať k vlastnému zlepšeniu.

Ďakujeme všetkým tým, ktorí nám v škole pomáhajú tieto prania naplňať – rodičom žiakov, zriaďovateľovi školy obci Ostrov, rodičovskému združeniu a mnohým priateľom...

Všetkým obyvateľom Ostrova prajeme sviatky požehnané láskou a pokojom. Počas celého nového roka nech vás sprevádza len zdravie a radosť.

Pedagogický zbor ZŠ Ostrov

■ Odvaha pri dotyku s exotickými zvieratami nechýbala

Foto: archív ZŠ

■ Drôťkovaniu prišiel naučiť deti pán Kučera z Radošiny

Foto: archív školy

STROMČEK SME UŽ OZDOBILI

■ Čaj o tretej v materskej škole

Tešíme sa na Vianoce!

*Ulica je plná detí, do škôlky už každé letí.
V rúčkach kvietky, v očiach strach,
otázočky na perách...
Usmieva sa slnko zhora,
na detičky malé volá:
„Prestaňte sa, dietky, mračiť“,
v škôlke sa vám bude páčiť!“*

Horúce leto sa zľahka prehuplo do krásnej jesene a znovu sa otvorili brány materskej školy, do ktorej nastúpilo dvanásť nových detičiek. Vytvorili sme teda väčšiu triedu Lienky Bodkulienky s dvadsaťjeden deťmi a menšiu triedu Včielky Medulienky s pätnástimi deťmi. Počasie

i zdravie nám prišlo a my sme sa preto mohli venovať mnohým aktivitám v škôlke i mimo nej.

Už v septembri sme mali prvú hodinu krúžku *Malý konštruktér – Legovňa* a následne každý ďalší mesiac. V piatky sme začali navštevovať T-club v Ostrove, ktorý so škôlkarmi dlhodobo využívame na zdravotné cvičenia a športové aktivity.

Na *Svetový deň zvierat* 4. októbra zavítala do kultúrneho domu Farma Madagaskar. V spolupráci so základnou školou sme sa zúčastnili na prednáške o rôznych druhoch exotických zvierat. Deti si ich mohli prezrieť zblízka i pohladkať. A, veruže, boli skutočne odvážne!

Pri príležitosti *Mesiaca úcty k starším* škôlkari vyrobili krásne darččky a nacvičili program plný piesní, básní i tancov, ktorý vďaka predviedli v kultúrnom dome najskôr pre svojich starých a o pár dní aj pre pozvaných ostrovských dôchodcov.

V druhej polovici mesiaca sme si náučnými, tvorivými i gurmánskymi aktivitami pripomenuli *Svetový deň výživy* i *Medzinárodný deň pôvodných odrôd jablák*.

O tom, že nám skutočne záleží na prevencii i upevňovaní zdravia, svedčí aj plavecký výcvik, ktorý sme zaradili do aktivít materskej školy. Od 16. októbra do 27. novembra každú stredu absolvovali najstarší škôlkari lekcie plávania vo Welialand na Banke. Veľkou pomocou pri zrealizovaní výcviku bola Obec Ostrov a rodičovské združenie pri materskej škole, začo im touto cestou ďakujeme!

Počas októbra sme prvýkrát nadviazali spoluprácu so Súkromným centrom poradenstva a prevencie v Piešťanoch formou rozvojových projektov, ktoré každý druhý štvrtok v našej materskej škole vedie Mgr. Diana Hladká.

Začiatkom novembra vládol v škôlke obzvlášť veľký ruch. Totiž 4. novembra sme oslavovali *Deň materských škôl na Slovensku*. Pri tejto príležitosti boli pozvaní aj rodičia na *Čaj o tretej*. Deti sa na chvíľu stali ich sprievodcami. Ukázali rodičom priestory škôlky, obľúbené hračky, postielky na odpočinok a pohostili ich bylinkovým čajkom z našej záhradky a občerstvením, ktoré samy pripravili. A my sme mali veľkú radosť z veľkého záujmu a hojnej účasti celých rodín!

V danom týždni sme sa zapojili aj do medzinárodného projektu *Take me out*, ktorý spája najnovšie výchovno-vzdelávacie prístupy týkajúce sa pobytu vonku a outdoorovej edukácie zo Škandinávie, Veľkej Británie a ďalších európskych krajín. Deti mali možnosť odskúšať si nové aktivity a hry vo vonkajšom prostredí a vyu-

■ Výstúpenie v rámci Mesiaca úcty k starším

žiť tak rôzne príležitosti, ktoré ponúka prírodné prostredie.

Trieda Včielky Medulienky sa zúčastnila aj na celoslovenskej výtvarnej súťaži *PEZ Športujeme radi 2024*. Včielky spoločne vytvorili krásne dielo zamerané na športové aktivity, ktorými radi trávia voľný čas doma i v škôlke.

Posledný novembrový týždeň sa škôlkari venovali tvorbe výrobkov na vianočné trhy, ktoré boli súčasťou *Dedínskej zabíjačky*. Okrem nich si pripravili tematické pásmo zamerané na ľudové zvyky tohto obdobia, ktoré s nadšením odprezentovali.

Týmto sme následne vstúpili do adventného obdobia plného krásnych tematických aktivít. Jednou z nich bol aj projekt *Vianočná pošta OZ Pohodovo*. V rámci neho každá Lienka i Včielka vytvorila originálnu pohľadnicu pre neznámých starých v zariadeniach pre seniorov, aby im tak spríjemnili vianočný čas, ktorý nemôžu tráviť so svojimi blízkymi.

■ Plavecký výcvik vo Welialand

A keďže máme veľmi šikovné a dobroprajné detičky, ani tento rok ich v materskej škole neobišiel Mikuláš. Zakaždým možno u nich sledovať obavy, či ich predsa nepríde pozdraviť aj čert... Ale tie sa našťastie nenaplnili a za prednesené básne boli odbarované bohatou nádielkou.

Krásnym darčekom, okrem toho mikulášskeho, bolo i divadielko o priateľstve a pomoci – *Vianočná hviezdička* od dvojice ZuNeVa. Predstavenie bolo určené nielen našim škôlkarom a školákom, ale aj kamarátom z materských škôl z Bašoviec a Veľkého Orvišťa.

Ďalším príjemným i poučným zážitkom bolo bábkové divadlo s interaktívnym predstavením *Postav sa za seba – Odvaha pod stromček* z pera predškolskej pedagogy Kataríny Del Rio. Išlo o skutočne pôsobivý príbeh

■ Výrobky na vianočné trhy

■ Projekt Take me out

lesných zvieratiek, o sile a odvahe nastaviť si hranice, komunikovať svoje potreby a skúšať prekonávať vlastný strach.

Predvianočnú atmosféru v našej škôlke sme si okrem spomenutého spríjemnili aj rozprávaním o zvykoch tohto obdobia, zdobením vianočného stromčeka, spievaním kolied po dedine i pri škôlkarskej štedrej večeri. Prišli sme si nimi zvestovanie blížiacej sa veľkej udalosti, podstaty Vianoc:

*Veselé vianočné hody,
spievajme radostne koledy.*

*O tom, čo sa v skutku stalo,
že sa ľuďom narodilo Dieťaťko.*

Kolektív Materskej školy Ostrov Vám želá pokojné, radostné a požehnané vianočné sviatky v kruhu svojich najbližších a všetko dobré i prospešné v novom roku.

Kolektív MŠ Ostrov
Foto: archív MŠ

■ Svetový deň zvierat

OKTÓBER – MESIAC ÚCTY K STARŠÍM

Jesenné stretnutie seniorov

Jeseň – pani bohatá, farbí stromy do zlata, hovorí sa v jednej peknej básničke. Farbí nielen stromy, ale aj celú prírodu. Tá hýri krásnymi teplými farbami. Práve uprostred jesene si pripomíname aj my, čo prežívame jeseň života, svoj sviatok – Mesiac úcty k starším.

V našej obci ho slávime tradične a na posedenie nás pozýva vkusná pozvánka, na ktorej sú dominantné jesenné listy stromov na bielom podklade. Možno je to určitá symbolika a možno zámer. 11. október bol ten deň, kedy sme sa opäť stretli. V kultúrnom dome nás čakali prestreté stoly a pekná výzdoba. Miesta pri stoloch sa rýchlo zaplnili. Prvý, kto sa nám prihovoril, bol pán starosta. Svoj príhovor má vždy starostlivo pripravený, no tento rok bol jeho príhovor výnimočný. Jeho slová akoby boli vystrihnuté z našich kníh života. Myšlienky, ktoré vyslovil, boli realitou našej mladosti. Ticho, ktoré vládlo počas jeho príhovoru, hovorilo za všetko. Myšlienky boli o to krajšie, že aj mladí ľudia dnešnej doby si chcú brať príklad od nás skôr narodených. Ďakujeme, pán starosta, ďakujeme za slová, ktoré išli zo srdca a vošli priamo do našich srdiec.

Kultúrny program našich detí zo základnej a materskej školy bol veľmi pekný a hodnotný. To vďaka pani učiteľkám, ktoré si dávajú záležať na každom detaile. Bol pojatý netradične, ako televízny program pre nás starších. Čo predviedli deti, bolo obdivuhodné. Tancovali ako naozajstní tanečníci. Pásmo o starých rodičoch a divadelné scénky chytli za srdce každého. To, že pani učiteľky sa zapojili do programu a tancovali spolu s deťmi, svedčilo o tom, že svoje povolanie si vybrali správne a k deťom majú výrnu vzťah.

Po programe bolo občerstvenie, pri ktorom prebiehali nenútené rozhovory. Postretali sa aj tí, ktorí sa počas roka ani nestretnú. Je chválhodné, že pri obsluhu pomáhali páni poslanci

■ Naši škôlkari v programe pre seniorov

Foto: Jozef Tkáč

a pani poslankyňa OZ. Pracovníčky OcÚ mali práce naozaj dosť. Pri družných rozhovoroch hrala hudba, ktorú počúvať bolo príjemné. Vždy sa o ňu postará pán Peter Valko. Prítomní sa bavili do neskorého podvečera. Pri odchode domov dostali potravinový darček, ktorý je určite dobrou voľbou pre nás starších. Poteší, keď ho dostaneme a poteší, keď budeme variť chutné cestoviny alebo rizoto.

Ďakujeme! Tešíme sa, že budúci rok sa opäť stretneme a spoločne náš sviatok oslávime.

MÁRIA HRNČÁROVÁ

■ Príhovor starostu k Mesiacu úcty k starším

Foto: archív Jozefa Tkáča

■ Pre našich seniorov sme pripravili malé posedenie a darček pre každého

Foto: Jozef Tkáč

DEŇ OTCOV 2024

Prežili sme pekné popoludnie

■ Zostava účastníkov nohejbalového turnaja pri príležitosti Dňa otcov

■ Športové zápolenie otcov

■ Víťazní oteckovia nohejbalového turnaja

Každoročne a veľmi zaslužené si uctievať u nás v obci Deň matiek. Aj pre otcov sme sa rozhodli urobiť nejaký „náš deň“. Samozrejme, troška „v inom šate“, ako majú naše mamičky, ale predsa.

Preto posledný júnový piatok patril práve nám – chlapom, otcom. Na futbalovom ihrisku sme si usporiadali nohejbalový turnaj. Na 1. mieste sa umiestnilo mužstvo OLD TEAM našich športových legend v zložení Bernard Blondák Svetlík, Ladislav Sali Svetlík a Maroš Horár Braško.

Išlo aj o šport, ale hlavnou myšlienkou bolo stretnúť sa, porozprávať a prežiť pekné popoludnie. Preto po turnaji nasledovalo malé posedenie spojené s pohostením. Rád dodávam, že tak ako celý život, ani tento piatok sa neobišiel bez žien, ktoré nás prišli povzbudiť.

Prvý ročník Dňa otcov sa podaril zorganizovať úspešne a ďakujem každému, kto túto myšlienku akýmkoľvek spôsobom podporil. Hlavne chcem poďakovať Marekovi Gajdošovi a Bejovi Svetlíkovi, ktorí na všetkom maximálne participovali.

Budeme veľmi radi a urobíme všetko preto, aby sme v ďalšom roku pokračovali v druhom ročníku podujatia „Deň otcov 2025“.

JOZEF TKÁČZ

Foto: archív Jozefa Tkáčza

Z ÚCTY LÁSKE K BOHU, RODINE A NÁRODU

Ostrovské hody 2024 – nedeľa ako vystríhnutá z obrázku

Na hody do Ostrova prichádzali ako každoročne nielen rodáci, domáci, ale aj ľudia zo široka – ďaleka. Deti sa tešili na cukrovú vatú, kolotoče, autička, centráfu a všakovaké iné atrakcie. Muži na chutné jedlá a zákusky od výmyslu sveta od svojich drahých polovičiek a gazdinky popri zvrtní pri sporáku mali ešte jednu špeciálnu povinnosť. Vytiahli zo skríň a komod či truhlíc vzácné staré i novšie kroje po svojich mamičkách, babičkách, prababičkách, skontrolovali ich – a ak bolo potrebné, prali, škrobili a žehlili rukávce či „krézle“. Každá, ktorá takýto ľudový odev mala, sa doň vyparádila na slávnostnú svätú krojovanú omšu. V dedinke, ktorá sa hrdí mnohými šikovnými ľuďmi milujúcimi slovenské tradície, sa hody mohli začať.

■ Po hodovej svätej omši sme si urobili spoločnú fotku v krojoch ako pamiatku na tento slávnostný deň Foto: Viera Dusíková

Bol piatok 8. novembra, svoje stánky i kolotoče tu na priestranstve neďaleko kostola, takmer v dotyku s kultúrnym domom, rozložili „kolotočári“. Len čo deti dobehli zo školy a od babičky, dedka či mamy, otca „vydrankali“ aspoň „päťeurovku“, už ju aj leteli zameniť za chvíľu čarovného adrenalínu. Hody trvali do nedele 10. novembra a každý deň tu bolo niečo iné.

Obec pre hodovníkov pripravila pestrý program. Nechýbali kolotoče – atrakcie pre najmenšie i väčšie deti, pre mládež a ľudí myslou večne mladých zábavu s hitmi The Beatles v podaní kapely The Backwards a tiež novomestskou skupinou Play a nedeľa bola duchovná – na svätú hodovú omšu prišli desiatky veriacich v nádherných ľudových odevoch svojich predkov. Tým dali omšu, ktorú celebraval Vdp. Mgr. Marek Jeseňák, punc neopakovateľnej slávnosti.

„Na hody sme si tento rok pozvali, môžem povedať, že „svetovú skupinu“ The Backwards.

■ Pohostenie pre každého aj z domácich zdrojov

Foto: Viera Dusíková

■ Na hodoch bolo pre každého niečo

Foto: Jozef Tkáč

Známe piesne od skupiny The Beatles zneli viac ako hodinu. Myslím, že nie je na svete človek, ktorý by nepoznal tieto hity. Som rád, že máme stále možnosť pre ľudí organizovať nejaké kultúrne podujatia. Po nich nám hrala skupina Play z Nového Mesta nad Váhom. Známe slovenské, české ale aj svetové hity roztancovali návštevníkom našich hodov. Chcem poďakovať vystupujúcim, ale aj návštevníkom, že si našli čas a prišli sa s nami spoločne zabaviť. Už máme v hlavách, čo pripravíme o rok,“ uviedol starosta obce Jozef Tkáč.

„Na hody ma pozvali moji priatelia. Naľákali

OKIENKO DO KNIŽNICE

Tak prosím, prídte a čítajte!

Čas plynie a ja opäť otvám to naše pomyselné okienko, aby sme nim nazreli do knižnice. Kniha je tam neúrekom, tí čo chodia, vedia, že z množstva kníh sa dá vybrať. Výhodou v knižnici je, že deti ale aj dospelí si môžu vybrať a prezerat'. Často siahnu po knihe, ktorú možno ani nehľadali, ale upútala ich. Zaujala obalom, ilustráciami alebo krátkym popisom deja.

Ja vám dnes predstavím dve zaujímavé knihy: známy príbeh pre deti a druhú pre dospelých.

Krista Bendová: Osmijankove rozprávky 2
Je to Osem rozprávok o detektívoch a Osem

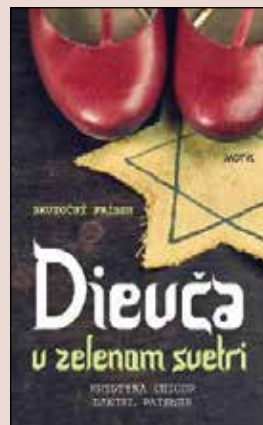
rozprávok o zázračných krajinách. Osmičkový chlapec Osmijanko blúdi svetom a hľadá pre deti rozprávky. Tie najkrajšie si ukladá do kapsičky, lebo hlávku má trošilinka deravú. Po cestách-necestách ho sprevádza verný psík Osmidunčo. Ocitnú sa v rôznych krajinách. Striehnu na nich mnohé nebezpečenstvá, lenže to najväčšie príde úplne nečakane. Osmidunčo zmizne. Osem detektívov hľadá strateného psíka. Kam sa psík podel a čo všetko zažil, sa deti dozvedia, keď si túto milú knižku prečítajú.

Krystyna Chiger, Daniel Paisner: Dievča v zelenom svetri

Skutočný príbeh poľského dievčaťa, ktoré videlo na vlastné oči pekló. V roku 1943 bolo z poľského L'vova vyhnaných, zavraždených alebo uväznených v getách viac ako 150 000 židov. Jedna skupinka poľských židov odvážne zariskovala a hľadala útočisko v kanalizáciách pod mestom. Jednou z posledných, ktorí prežili, bola Krystyna Chigerová. Toto je jej jedinečný, zdruvujúci, no napokon víťazný príbeh o úteku pred hrozným holokaustom. Kniha Dievča v zelenom svetri sú dojemné memoáre, ktoré vás chytia za srdce a poukážu na hroznú nezmyselnosť vojny.

Veľmi ma teší, že často pribúdajú čitatelia a chcú si požičať knihu, ktorú som v našom „Okienku“ predstavila. Tak prosím, prídte a čítajte!

Na záver chcem poďakovať pani učiteľkám zo základnej a materskej školy. Aj ich zásluhou deti navštevujú knižnicu a čítajú. Poďakovanie patrí aj pani vychovávateľke Zuzke Bartkovej, ktorá neotvára iba okienko do knižnice, ale aj dvere dokoľ, aby sa deti oboznámili s knihami, ktoré na nich v knižnici čakajú.

MÁRIA HRNČAROVÁ
Ilustrácie: internet

JESENNÉ ZAMYSLENIE

Odkiaľ a kam kráčame

Jesenný čas, prichádzajúca zima a najkrajšie sviatky roka nás často nabádajú k tomu, aby sme sa zamysleli samy nad sebou, nad prostredím, ktoré nás obklopuje, nad životom v našej obci a životom nás všetkých.

Veľa nových tvárí, ktoré stretávame, hovoriť o tom, že mladých ľudí v našej obci pribúda. Niektorí si pyšne vykračujú a nepoznajú nikoho. Iní slušne pozdravia, radi sa porozprávajú a cítia sa tu ako doma. V spomienkach na naše mladé roky sa nestávalo, že by sme obišli človeka bez pozdravu. Dnes je to bežné. Svedčí to o tom, že niektorí jednotlivci nevedia, čo sa patrí. Namyslení vo svojom svete si myslia, že im ten svet patrí.

Prí ceste autobusom šofér dohovárať deťom, že nevedia pozdraviť, že v škole ich to nenaučili. Veľmi ma to zamrzelo, lebo ja som 39 rokov učila deti aj slušnému správaniu. Ozvala som sa, že v škole ich to učia, ale rodičia im to zabudli pripomenúť. Tak prosím rodičov, učte svoje deti slušnosti, ľudskosti a pokore. Buďte im predobrazom. Veď ťažko pozdraví dieťa, keď ide s rodičmi a tí nepozdravia. Staňte sa vzorom i príkladom.

V tomto predvianočnom čase, ale aj počas roka, si všímajme svojich spoluobčanov. Snažme sa počúvať a vidieť nielen očami, ale aj srdcom. Usilujme sa, aby sme počuli nie iba radostné výkriky, ale aj volanie o pomoc – a pomôžeme. Veď raz tu všetko necháme a zostane po nás to, čo sme urobili pre druhých. Je tu niekto, čo o nás vie všetko a za všetko budeme patrične odmenení.

Tak zamyslime sa a podajme ruku tým, čo to potrebujú. Majme otvorené srdce dokoľ, aby svetlo, ktoré prúdi z vianočnej maštaľky, preniklo do nášho srdca a postupne do srdca ľudí na celom svete. **MÁRIA HRNČAROVÁ**

li ma na kapelu The Backwards, neľutujem, bola to fakticky výborná zábava pri kvalitnej hudobnej produkcii. Zaspínamal som si na svoju mladosť, keď sme do Ostrova ako partia chodili na dedinské zábavy. Raz bola zábava tu, inokedy v Krakovanoch v „kulturáku“ či v Trebaticiach, no čo vám poviem? Na parádu! „zhodnotil hodovú zábavu v Ostrove jeden z jej účastníkov.

„Už som minul všetky „drobáky“ od maminy, tak rád by som si ale zakopal do lopty, pozrite sa, ten ujo nahral „osemstovku“. Keď budem veľký, rád by som ho prekonal,“ usmial sa na nás svetlovlasý chlapec. Mal šťastie, jeden kop stál päťdesiat centov, svojou bezprostrednosťou si vyslúžil euro a bodoval – silným kopom mu automat narátal štyristovku. „Tradá,“ usmial sa.

„Podťe všetci na spoločnú fotografiu, kde ju urobíte? V kostole pred oltárom či vonku?“ zvolávali sa navzájom krojovaní po slávnostnej svätej omši. Niektorí sa chceli odfotiť vo vnútri aj s pánom farárom, iní dávali prednosť exteriéru. Vonku bolo žiarivé slnko a nedeľa vyzerala ako vystrihnutá z obrázkového časopisu. Všetko pred kostolom hralo farbami. A tak vznikla jedna z najkrajších fotografií Ostrovčanov, ktorí si takto – aj odevom, nielen srdcom v duchovnom stíšení, uctili najväčnejšie hodnoty, ktoré sa dedia z pokolenia na pokolenie – lásku k Bohu, rodine a národu.

VIERA DUSÍKOVÁ

■ Starosta s dlhoročnou kolegyňou na OcÚ Ostrov
Tonkou Svetlíkovou
Foto: Viera Dusíková

DIVADLO DINO OSLAVUJE 25 ROKOV

■ Relax Dinákov po skúške na sústredení

Foto: archív Františka Reháka

Krásne ľudské stretnutia

Divadlo Dino zabáva svojich divákov už rovných 25 rokov. Začalo svoju úspešnú divadelnú púť v roku 1999 v Hornej Strede. Dnes je vnímané takmer ako profesionálne teleso aj vďaka princípalovi Františkovi Rehákovi, ktorý pôsobil vyše 15 rokov v Radošinskom naivnom divadle a preniesol svoju bohatú skúsenosť aj do autorskej a režijnjej tvorby.

Divadlo taktiež externe spolupracuje s divadelným režisérom Kamilom Žiškom, ktorého divadelná hra Drápačky dosiahla už vyše 130 repríz. Divadlo Dino oceňujú diváci vďaka jeho špecifickej poetike a láskavému humoru, no bolo vysoko ocenené aj odbornou kritikou na Kremnických gagoch, Festivale Aničky Jurkovičovej v Novom Meste nad Váhom, či na Scénickej žatve v Martine.

Našlo si svojho verného diváka aj v dedinke Ostrov, kde vďaka jeho obyvateľom, a hlavne pánovi starostovi Jozefovi Tkáčovi, zažíva nesmierne srdečnú atmosféru a viac ako domáce prostredie. V Ostrove hráva pravidelne už niekoľko rokov a každý raz je to krásne divadelné a hlavne ľudské stretnutie. Naposledy to bolo v októbri tohto roku, kedy uviedli predpremiéru nového titulu „Titanic“.

■ Na Titanicu sa nie len hralo, ale aj spievalo

Foto: Jozef Tkáč

■ Finálna zostava Dinákov aj s režisérom a vedúcim Františkom Rehákom

Foto: Jozef Tkáč

■ Dináci sa vedľa stretnúť aj mimo dosiek, čo znamenajú svet

Foto: archív Františka Reháka

Divadelná hra previedla diváka smutno-smiešnym príbehom Miša Navrátila, krajčira zo Serede, ktorý sa rozhodol zmeniť svoj život a nájsť nové šťastie v Amerike. Na jeho dobrodružnej plavbe na Titanicu ho sprevádzajú nielen jeho malí synovia, ale tiež svojský kapitán lode, americká aktivistka za práva žien, ženatý miliónár so svojou francúzskou

milenkou a ďalšie postavy, ktorým divadlo Dino vdýchlo jemu vlastnú humornú pečať.

Pevne veríme, že divadelná playba „Dinocov“ bude ešte veľmi dlhá a že nielen diváci v Ostrove, ale aj tí ostatní budú vždy z predstavení odchádzať o trošku veselší a šťastnejší.

JOZEF KUZMA

TRADIČNÝ ŠKOLSKÝ PLES

V podobe Tisíc a jednej noci

Tretia októbrová sobota patrila už tradičnému školskému plesu. Vďaka nekonečnej fantázii mamičiek našich detí sme sa témou plesu presunuli do čias dávnej Perzie, keď vládol kráľ Šahrijár a Šahrazád mu tisíc a jednu noc rozprávala nikdy nekončiace príbehy.

Veľmi nás teší, že o ples je z roka na rok čoraz väčší záujem a mnohí téme plesu prispôso-

bujú aj svoje oblečenie. O zábavu sa opäť postarala hudobná skupina Quatro a ples otvorili dievčatá z Flawless family studio Piešťany.

Dovoľte nám pozvať vás na ďalší ročník plesu v októbri 2025, ktorý bude tento raz na ľudovú nôtu.

V mene detí z materskej a základnej školy ďakujeme za vašu podporu.

Výbor rodičov pri MŠ a ZŠ v Ostrove

POZVÁNKA NA PLES

TJ Slovan Ostrov
v spolupráci s obcou Ostrov

Vás srdečne pozýva na

XII. ROČNÍK PLESU ŠPORTOVCOV

dňa 8. februára 2025

Zahrá Hudobná skupina Retro

Čaká Vás

prípitok, večera,
polnočné bufetové stoly
a bohatá tombola

TJ Slovan Ostrov

MATRIKA

Od 5.6.2024
do 17.11.2024

Narodili sa: 4 deti (3 dievčatá a 1 chlapec)

Zomrelo: 6 ľudí (2 ženy a 4 muži)

Žiadne manželstvo uzavreté nebolo. - OcÚ -

VÝSTIŽNÝ A ORIGINALNÝ PROFIL OSTROVA

Zvony nad krajinou

V druhej polovici septembra navštívili našu obec moderátori Rádia Regina Západ so zámerom natočiť rozhlasový dokument o ďalšej slovenskej obci.

Prečo ich zaujal zrovna Ostrov – nevedno. Možno sa im zapáčil pri natáčaní živého vysielania z tohtoročných Ostrovských cepov. Každopádne, táto vydarená dvojica – Peter Buček a Tatiana Šušková – presne vedela, ako osloviť vybraných ľudí a získať potrebné informácie týkajúce sa minulosti, súčasnosti i budúcnosti našej obce.

Vďaka ich bezprostrednému a priateľskému prístupu Ostrovčania nenútené a prirodzene rozprávali o jej histórii, súčasnosti, kultúrnych hodnotách, vzdelávacom systéme, spoločenskom a spolkovom živote, športových aktivitách, významných osobnostiach, podnikateľských možnostiach, ako aj o rozvojových plánoch do budúcnosti.

Na dokumente spolupracovalo množstvo našich spoluobčanov a podnikateľských subjektov, pričom reláciu je možné si vypočuť aj dodatočne v archíve Rádia Regina Západ.

Chceme poďakovať všetkým, ktorí osobitým spôsobom vytvorili výstižný a originálny profil Ostrova, ako aj ostatným obyvateľom dotvárajúcim kolorit našej obce.

ZUZANA BIELIKOVÁ

■ Zuzky sa vrátili za detským divákom do Ostrova aj na Mikuláša Foto: Jozef Tkáč

DIVADELNÝ VÍKEND BOL AJ PRE DETI...

O Šíkulke a Neznalke

■ Zuzka a Zuzka v divadelnom nasadení

Foto: Jozef Tkáč

Zuzana Slámková a Zuzana Vavrová – dve účinkujúce „Zuzky“ – sú, okrem iného, aj členkami Ostrovčanom dobre známeho divadelného súboru DINO.

Zuzana Vavrová sa venuje detskej literárnej tvorbe a je autorkou scenárov k predstaveniam. Okrem zábavy a krásnych pesničiek je v ich divadelných hrách skryté aj poučenie. Predstavenie O Šíkulke a Neznalke je o téme kolobehu vody v prírode. Počas divadelného víkendu mohli práve túto hru vidieť najmenší diváci. V ich divadelnom repertoári je aj vianočné predstavenie Vianočná hviezdica, ktorá láskavým spôsobom hovorí o spolupatričnosti a pomoci iným. Túto divadelnú hru, spolu so sladkou maškrtou, venoval starosta Jozef Tkáč ako mikulášsky darček deťom z našej materskej a základnej školy.

SLAVKA ANTOLÍKOVÁ

■ Zuzka Slámková (vľavo) a Zuzka Vavrová z divadielka ZuNeVa Foto: Archív ZuNeVa

■ V Ostrove na Mikuláša deti odmeňoval aj čertík

Foto: Jozef Tkáč

HISTORKY Z HISTÓRIE

V niektorom z predchádzajúcich čísel nášho Ostrovského spravodajcu som písala o kňazoch, ktorí pochádzali z našej obce. No nielen kňazi, ale aj rehoľné sestry mali svoje miesto medzi obyvateľmi Ostrova.

V dobe mojej mladosti sme rehoľné sestry familiárne volali „sestričky“. Názov mníšky sme počuli skôr od dospelých, ktorí nemali blízko k viere a náboženstvu. S obdivom sme pozerali na krásne mladé dievčatá, oblečené v čiernom alebo tmavo-modrom šate. Ich pekné jemné tváričky boli obtiahnuté bielym závojom, ten úplne skrýval ich vlasy. Často sa stávalo, že do kláštora vstúpili dievčatá, čo sa sklámali v láske, no určite častejšie vstúpili do kláštora preto, že pocítili „volanie“ Pána.

Ťažké chvíle prežívali sestričky v 50. rokoch, kedy ich komunisti prenasledovali, zatvárali kláštory, rozpúšťali rehole a mnohé z nich krivo obvinili a kruto mučili. Niektoré sa museli „vyzliecť“ – nemohli nosiť rehoľný odev, ale ďalej žili svoj kláštorň život.

U nás v Ostrove bolo dosť rehoľných sestričiek. Boli hlavne z rodín, kde viera v Boha bola na poprednom mieste. Pamätám si, že rodina Svetlíková mala až dve sestričky. Pochádzali aj z rodiny Strakovej a Polčanovej. Čtená sestra Jolana Polčanová sa dožila úctyhodného veku 94 rokov. Zomrela nedávno, 28. októbra 2024. Jej rehoľné meno bolo Generósa Polčanová a pôsobila v reholi Kongregácii Dcéer sv. Františka Assiského – bola františkánka. Svoj rehoľný život dožila v kláštore v dedinke Báč, okres Dunajská Streda. Navždy zostáva v spomienkach rodiny Bajcarovej a ľudí z Ostrova, ktorí ju osobne poznali.

Z rodiny Kubranovej zasvätila svoj život životu v kláštore Veronika – Sekundula. V kláštore niekoľko rokov žila aj Štefka Antolíková. Na našej strane v „kúte“ bývala Sidonka Urbánková, o ktorej som bola presvedčená, že patrila do rehole. Jej blízki mi prezradili, že nebola sestrička, ale túžila ňou byť. Jej život svedčil o jej dobrom srdci a milej povahe. Starala sa o kostol, organizovala rôzne katolícke aktivity a svojím životom svedčila o pevnej katolíckej viere.

Aj v súčasnosti máme rehoľnú sestričku. Je ňou Mária z rodiny Svetlíkovej. Pamätám si ju ako veľmi pekné mladé dievča, ktoré malo blízko k prírode a k zvieratkám.

Sestra Mária Pia Svetlíková sa narodila 13.7.1958 a sama mi vyrozprávala, ako Pán vstúpil do jej ži-

Naše rehoľné sestričky

■ Rehoľná sestra Mária Pia Svetlíková s priateľkou z Indie

Foto: rodinný archív

■ Rehoľná sestra Generósa Polčanová

Foto: rodinný archív

vota. Zmena pre ňu nastala pri štúdiu na SPTŠ-ke. Tu mala spolužiačku, ktorá ju zásobovala v tom čase nedostupnou náboženskou literatúrou. Po skončení školy pracovala ako zooteknička na JRD v Ostrove. Často sa modlila k Bohu, aby zistila, kde ju chce mať. Vnímala volanie k zasvätenému životu. Po rokoch ju skontaktovala bývalá spolužiačka zo základnej školy. Ona bola tou, ktorá ju nasmerovala na rehoľný život a dala jej kontakt na sestru Viktóriu. Jej komunitu viackrát navštívila v Bratislave. Koncom leta 1979 nastúpila do kandidatury Školských sestier sv. Františka. Nasledoval noviciát a za patróna si vybrala pátra Pia. Oslovilo ju svedectvo jeho života.

V rokoch 1979 – 1989 so sestrami viedla rehoľný život v skrytosti. Nemohli nosiť rehoľný odev. V roku 1983 sa uskutočnil celoštátny prepad františkánskych komunít – akcia VIR. Brali im všetko. Chodili na výsluchy na ŠTB, boli sledované, zastrašovali ich. Toto všetko sestry ešte viac spojilo a upevnilo v živej viere.

Rok 1989 bol prelomový. V roku 1990 sa stali viditeľnými aj navonok. Mohli si obliecť rehoľný odev a závoj. Ich rehoľné domy sú otvorené pre všetkých v duchu: „Som tu s Bohom pre vás.“

Momentálne býva naša Mária Pia v Trstenej, kde sa stará o domácnosť a vypomáha v pastorácii vo farnosti. Svoje rozprávanie o sebe Mária Pia ukončila slovami: „Ďakujem za čas prežitý v spoločensťve s Ním, vo vernosti a v láske, za skúsenosť, že Boh je stále živý.“

A my ďakujeme tiež, že Mária Pia patrí k nám, a že každá jej návšteva doma rozžiari náš kostolík jej prítomnosťou, úsmevom a nežným milým vystupovaním.

Vďaka Marienka, vďaka Tebe, Tvojim rodičom, rodine, ale najmä Bohu, že nám ťa dal, že si...

MÁRIA HRNČÁROVÁ

POĎAKOVANIE

Milí moji z Ostrova!

Chcem sa poďakovať všetkým, ktorí prispeli rôznymi predmetmi do našej Pamätnej izby v Ostrove. Je obdivuhodné, že ste sa dokázali vzdať krásnych výšiviek, častí krojov, keramiky a darovať ich obci. Tohto roku som dostala dve krásne krojované bábiky. V novembrových dňoch mi rodinka z Ostrova venovala nádherné výšivky a dve pánske košíčky. Jednu detskú a jednu pre dospelého muža. Ďakujem aj pánovi starostovi, že si starostlivo vypočuje moje požiadavky a ak sú rozumné, tak ich splní. Ďakujem, veď tieto klenoty našej histórie budú slúžiť ďalším generáciám.

MÁRIA HRNČÁROVÁ

DIVADLO DINO OPĚ V OSTROVE

Titanic na ostrovských vlnách

Chladné a pochmúrne ráno 16. apríla 1912. Práve vtedy začali vychádzať prvé správy o tom, že vo vodách Atlantiku došlo v predchádzajúcej noci k tragédii.

Zaoceánsky parník R. M. S. Titanic, lodienarského koncernu White Star Line, sa navždy ponoril pod hladinu 15. apríla 1912 o 2:20 hodine ráno. Klesol do hĺbky štyroch kilometrov, do ktorej ho o hodinu a pol skôr poslala zrážka s ľadovcom. V tú noc zomrelo viac ako 1 500 ľudí.

Režisér divadla Dino využil tieto poznatky, ba dokonca sa dozvedel, že na lodi sa plavil

aj Slovak Mišo Navrátil a spolu s ním niekoľko postáv. Hra bola pojatá ako malá komédia o veľkej tragédii. V jednej piesni sa spievalo, že dostali kľúče od života, no škoda, že nimi neotvorili tie správne dvere. Útekem od reality zavřili svoj osud. Počas dialógov i monológov zazneli vtipné ale i poučné slová, ktoré diváci odmenili častým potleskom. Predstavenie sa im páčilo, lebo ho ukončili potleskom postojačky.

Na záver chýbala, no možno iba mne, ústredná krásna pieseň My Heart Will Go On z filmu Titanic.

MÁRIA HRNČÁROVÁ

BOJOVALI O UMIESTNENIE AKO TIGRE

■ Družstvo Ostrova – BOVO 2024

Tridsaťštyri stupňov v tieni, vôňa štrnásť-tich súťažných kotlíkových gulášov, chuť stretnúť sa, pobaviť, zašportovať a zasúťažovať si v rôznych, nie práve športových disciplínach – to všetko spájalo účastníkov už tradičnej BOVO olympiády. Konala sa v sobotu 24. augusta na štadióne v Ostrove. Hostiteľom bol starosta obce Jozef Tkáč a jeho tím spolupracovníkov a kamarátov.

Skratka BOVO zahŕňa začiatkové písmená troch obcí – Bašovce, Ostrov, Veľké Orvište. Aby zachovali spravodlivosť v hodnotení súťaží, medzi inými aj vo varení guláša, zavolali si na pomoc starostov a asistentky z okolitých obcí. V ten deň sa v Ostrove varil nielen tradičný guláš, ale aj vynikajúca kapustnica, fazuľovica, halászle a slivkové gule s makom a orechmi. Návštevníci i súťažiaci si zamaškrtili, pretože or-

ganizátori doniesli aj plné plechy domácich kysnutých koláčov.

Najskôr sa konala už tradičná cyklojazda, pričom štart i cieľ bol v Ostrove. Cyklisti sa vydali na okruh po okolitých obciach, pričom nevynechali ani Očkov, kde ich starosta Miroslav Beňovič počastoval pálenkou. Práve on spolu so starostom Novej Bošáče Jánom Žuchom a pracovníčkami Obecného úradu v Podolí, Alžbetou Augustínovou a Barborou Augustínovou z Očkova, si na BOVO olympiáde obliekli červené výrazné tričky s logom a nápisom: Rozhodca. Ich úloha bola náročná. Najskôr vyhlásili najmladšieho účastníka cyklojazdy – štvorročného Matiasa Vavrínca

z Veľkého Orvišta a ocenenie si s úsmevom prevzal aj niekoľkonásobný laureát tejto kategórie, 86-ročný Vincenc Urban z Bašoviec.

Starostovia troch obcí – Jozef Tkáč z Ostrova v žltom drese, Pavol Paulovič z Veľkého Orvišta v zelenom drese a Sandra Borovská z Bašoviec v športovom úbore modrej farby – zablahoželali nielen víťazom cyklojazdy, ale aj najlepším gulášmajstrom. Na prvom mieste sa umiestnil Bubo tím Bielikovcov z Ostrova, striebro si v kotlíku vymiešala Parta hic z Veľkého Orvišta, pričom jedným z kuchárov bol starosta Paulovič. Ten v ten deň „hviezdil“ vo viacerých disciplínach a pre svoju obec zjedol najrýchlejšie obrovský veterník, dарило sa mu aj s loptou a v nesúťažnej disciplíne – pití piva starostov – prevrátil plastový krígel do brucha rýchlejšie, než by ste vyriekli „švec“. Treťou najlepšiu guláš uvarili stolní tenisti zo Slovana Ostrov, bojovali o umiestnenie ako tigre. Napokon, veď v tíme aj Tigra mali.

V športových aj spoločenských disciplínach sa súťažilo v nohejbale, v kope jedenástok, triafaní lopty do basketbalového koša, v hode mečom slamy, v bezorientačnom behu či v rýchlej štafete súťaže v slalome s fúrikom naloženým vrecom stavebného materiálu a triafaním loptičky do pyramídy z plechoviek.

Divácky najsledovanejšia býva súťaž v pití piva a v jedení, pričom zástupkyne nežného pohľavia troch tímov jedli na rýchlosť balíček soletiek bez zapíjania a pred mužmi na tácke položených na lavičke bol obrovský veterník. „Prosím vás, držte mi palce, ja neznášam sladkosti. Mám z toho nervy, už teraz mi je zle,“ prihovril sa nám zástupca ostrovského tímu, mladý Daniel Brennessel, ktorému vraj starosta Jozef Tkáč sľúbil za víťazstvo flaštičku „repáčičku“.

Disciplíny jedenie soletiek a veterníka boli po pretahovaní lanom divácky asi najviac sledované. Jedáci Pavol Paulovič (V. Orvište), Richard

■ Víťazom kráľovskej disciplíny bolo domáce družstvo

Bohovic (Bašovce) a spomínaný Daniel Brenesel mladší (Ostrov) už na začiatku vedeli, že prvý môže byť iba laureát tejto súťaže – starosta Veľkého Orvišťa. Paulovič má svoj neopakovateľný štýl a dostatočne veľký žalúdok, preto veterník za búrlivého povzbudzovania jeho tímu i rodiny čochvíľa zmizol.

Na pokyn Jedz! po zdaní soletiek ženami už čakali len dvaja mladí jedáci. Prvý začal konzumovať Bohovic a šlo mu to elegantne. Ako posledný sa s veľkou chuťou do súťaženia a s nechuťou k sladkostiam pustil do mega zákusku Brenessel. Zvolil si štýl – ponorím do krému nelen ústa, ale aj nos. Spodok veterníka nechal na tácke, ten preložil ako lokšu a schňapol do úst. To už mal Bohovic svoj veterník zjednený, no rozhodca Miroslav Beňovič ho upozornil, že kus krému mu spadol k nohám a má ho zjesť zo zeme, takže napokon zvíťazil Brenessel. Lenže do rozhodcu sa pustili Bašovčania – bránili svojho reprezentanta a argumentovali vysypanými soletkami pod nohami opozičnej súťažiacej. Čo leží – to nebeží a jeť sa to nemá. Takže napokon rozhodcovia uznali prvenstvo v tejto disciplíne Bašovčanom.

Vtipné tiež bolo sledovať bezorientačný beh, kde sa mali súťažiaci po pätnástich očkách

olympiády, pričom starosta Veľkého Orvišťa Pavol Paulovič podpíchal Ostrovčanov, že im ďakuje za prípravu pôdy na víťazstvo. Jozef Tkáč ocení svojho kolegu, že bol jednoducho vo forme, a Sandra Borovská argumentovala, že aj tak je rada, že v maličkých Bašovciach sa dalo dokopy také šikovné družstvo. A do Bašoviec pozvala všetkých na ďalší ročník BOVO olympiády.

Počas celého dňa zneli z reproduktorov vkusne namiešané skladby z mixu DJ Vova, ktorého prišla na štadión podporiť aj jeho manželka. Deti skákali na nafukovacích atrakciách,

■ Celkové umiestnenie olympiády BOVO v zastúpení starostov Foto: archív Jozefa Tkáča

■ Bojové nasadenie víťazného družstva

okolo tyče rozbehnúť správnym smerom a odovzdať pomyselnú štafetu kolegovi z družstva. Mládež a deti túto disciplínu bravúrne zvládali, horšie to bolo s dospelákmi. Hasiči z Bašoviec sa tak zamotala hlava, že pri naberaní rovnováhy a smeru spadol na trávnik a naňho sa zrútil kolega z vedľajšej tyče. Bolo že to smiechu!

Obrovské povzbudzovanie potom zažili „zápasníci“, ktorých čakala záverečná disciplína – preťahovanie lanom. Neboli dovolené kopačky, len obyčajné tenisky, no napríklad jeden z dominantných Bašovčanov uchopil lano bosý. Tu sa tiež ukázalo, ktorý tím postavil do tejto súťaže silnejších a tiež technicky zdatnejších pretekárov.

Na záver si na stupne víťazov stali starostovia. Víťazný pohár si odnieslo Veľké Orvište v rukách Paula Pauloviča, striebro získal Jozef Tkáč z Ostrova a bronz sa ušiel nežnej starostke Sandre Borovskej z Bašoviec. Mimochodom, v súťaži pitie piva ju kolegovia ušetrili, naliali jej len malé, no ani to asi nevypila. Dlhú ho držala v nedopitom poháriku.

Neskôr za veľkého skandovania Veľkoorvišťanov „My sme tu doma!“ poďakovali starostovia za fantastickú atmosféru ďalšieho ročníka BOVO

■ Víťazné družstvá vo varení gulášu

absolvovali lezeckú „pevnosť“ alebo pobehovali bosé po zelenej trávě futbalového štadióna, ktorá hladila ako jemný koberec. Dievčatá robili stojky aj mlynské kolá, chlapci si pinkali loptu, drobci sledovali všetky súťaže, do ktorých sa zapojili ich rodičia, a potom ich kopírovali. Počkali, kým lano osirie, a za jeho konce potom ťahali jedni druhých. Aj tu platí: deti vychovávajú vlastným príkladom a vzorom. Ani reči a prednášky nie sú k radostiam, ktoré môžu neskôr prerásť v užitočné činnosti, potrebné.

VIERA DUŠÍKOVÁ

Foto: František Olšavský

NADŠENCI Z USADLOSTI V OSTROVE

Objekt prerábajú na svoj obraz

■ Naši malí táborníci

Na začiatok sa predstavím. Volám sa Miroslov a s kamarátom Marcelom, s ktorým máme rovnaké záľuby, sme sa pred tromi rokmi rozhodli kúpiť nehnuteľnosť, kde budeme môcť mať kone a múzeum. Bolo to odvážne rozhodnutie, keďže sme vyrastali v bytoch. V jeden večer Marcel objavil inzerát na predaj bývalého vojenského areálu tu v Ostrove, oproti cintorínu. Začalo rok a pol dlhé trápenie, kým sa podarilo vybaviť hypotéku a kúpiť objekt. Bývame tu niečo vyše roka a za ten krátky čas sme svojpomocne veľmi veľa vybudovali. Celý objekt bol zanedbaný a potrebovali sme ho pretvoriť na náš obraz. Mali sme obrovské šťastie, lebo hneď

od začiatku naše koníky prilákali miestne úžasné dievčatá, ktoré nám veľmi pomáhajú. Časom sa pridali ďalšie decká. Všetkým touto cestou veľmi ďakujeme, pretože bez nich by sme neboli tam, kde sme teraz.

Následne sme farmu úspešne zaevidovali. Aktuálne tu máme naše tri kone, mulu a tri ustajnené koníky. S majiteľmi teraz tvoríme nerozlučnú partiu a vzájomne si pomáhame. Pomaličky pribúdajú iné zvieratká. Sú tu ovce, kozy, sliepky a mačky, ktoré nemôžu chýbať na usadlosti.

Ani v tých najkrajších snoch sa nám nesnívalo, ako rýchlo dokážeme uskutočniť niektoré plány a vízie do budúcnosti. Je to aj vďaka Peti, ktorá tu má ustajnené dva kone a ako OZ HipoAvalon je v zozname kvalifikovaných centier pre hipoterapiu v Slovenskej hipoterapeutickej asociácii. Zameriava sa na hendikepované deti a deti s rôznymi poruchami učenia a správania. To nás motivovalo a dalo jasný smer, že aj my chceme prinášať radosť hlavne deťom.

No s Marcelom máme záľubu aj vo vojenskej histórii. Preto máme OZ Klub vojenskej jazdy a od toho sa odvíja aj naše smerovanie. Na začiatku leta, oblenení v dobových uniformách, sme privítali deti a pani učiteľky z miestnej základnej školy, pre ktorých sme pripravili vôbec

prvú výstavu a prezentáciu zameranú na 2. svetovú vojnu u nás. Deti potom mohli nakŕmiť zvieratká a povozíť sa na koňoch. Po tomto úspechu nás naši úžasní pomocníci presvedčili, aby sme urobili deťský letný tábor. Ten sa neskutočne vyda-

■ Hipoterapia na koni menom Avalon

■ Slávnostné kladenie venca na počesť veteránov 1. svetovej vojny

František Bobáň ml., žiak 3. ročníka ZŠ Ostrov, sa zúčastnil na zápasníckom turnaji Memoriál Václava Hromčíka v obci Nivnice v Českej republike.

Zápasil za klub Dukla Trenčín v kategórii do 31 kg. Napriek zraneniu ruky vybojoval 2. miesto. Ferka k bojovému umeniu vedie jeho otec František Bobáň st., ktorý v mi-

nulosti tiež zápasil. Momentálne spoločne trénujú rôzne bojové športy. Či už mladší, ale hlavne aj starší František Bobáň priviedli k bojovým športom viacerých, nielen

mladých chalanov.

*V ďalších zápasoch na zápasníckej žinenke
prajeme veľa úspechov!*
Redakcia OS

Malý zápasník Ferko

■ Hrdý otec František Bobáň so synom

Foto: rodinný archív

■ Druhé miesto Františka Bobáňa ml.

Foto: rodinný archív

ril. Decká, ktoré sa na ňom zúčastnili, nás nakopli veľkou energiou (aj keď sme z nich boli po týždni veľmi zničení, ale to v dobrom slova zmysle ☺).

Mojím veľkým snom je tu otvoriť múzeum vojenského jazdectva. Preto sme po lete zorganizovali aj s ďalšími klubmi vojenskej histórie výstavu, počas ktorej sme po prvý raz otvorili brány našej usadlosti pre verejnosť. Potešila nás hojná návštevnosť a aj podpora, naokoľko dobrovoľné vstupné, ktoré sa vyzbieralo, nám pomôže pri rekonštrukcii strechy múzea. Povzbudení letným táborom sme otvorili aj jesenný dvojdný

tábor. Následne ľudia k nám mohli zavítať ešte dve soboty, kde sme ponúkali možnosť kŕmenia kozičiek a vodenie na koňoch.

Už druhý rok 11. novembra – na Deň veteránov – sme boli zapáliť sviečku a položiť veniec k miestnemu pamätníku, ktorý je vedľa ostrovského kostola. Oblečení v uniformách sme uctili pamiatku obetiam 1. svetovej vojny.

Naše plány do budúcnosti sú jasné: priorita je dokončenie a otvorenie múzea, chceli by sme pokračovať v táboroch, výstavách, spolupráci so školou, obcou atď.

Touto cestou by sme vás však chceli poprosiť, ak uvidíte naše zvieratká v zadnom výbehu pri poľnej ceste do Krakovian, aby ste ich samy nekŕmili. Kone to môže zabiť, v lepšom prípade spôsobiť im veľké bolesti. Ak nám chcete pomôcť, radi vás u nás privítame. Privítame aj vašu podporu prostredníctvom 2 % z dane na naše Občianske združenie Klub vojenskej jazdy. Viac informácií o nás nájdete na facebookových stránkach „Usadlosť v Ostrove“ a „Občianske združenie HipoAvalon“.

MIROSLAV KONEČNÝ

Foto: archív autora

■ Nadšenci klubov vojenskej histórie

FINANČNÉ PROSTRIEDKY NÁM NESTAČIA

Jesennú časť súťaže na rok 2024 – 2025 sme odštartovali až v troch ligách. 1. liga starších žiakov – kraj, 6. liga muži – oblasť a 8. liga muži – oblasť.

■ **Zostava 1. ligy starších žiakov:** Lukáš Kysela, Miriam Blahutová, Emma Blahutová, Martin Lacko, Nella Pobjecká, Tadeáš Borovský, Aneta Bartková, Tamar Navrátilová, Tomáš Lauko, Jozef Kováčik, Oskar Gallo, Timotej Skutka – 4. miesto.

■ **Zostava 6. ligy mužov:** Daniel Brenessel ml., Ladislav Košút, Jozef Lauko, Jozef Pokopec, Daniel Brenessel st., Igor Kupec, Marián Zubák, Branislav Jakubec, Vladimír Tibenský, Peter Zubák – 1. miesto.

■ **Zostava 8. ligy mužov:** Miroslav Hubač, Vladimír Mišura, Matej Šimo, Jakub Mokrňák,

Stolnotenístí TJ Slovan Ostrov v plnom nasadení

■ Naše tenisové dievčatá v domácom prostredí T-clubu

Napriek tomu, že máme podporu obce Ostrov, na pokrytie našich nákladov nám finančné prostriedky nestačia. Oslovujeme sponzorov a snažíme sa získať peniaze z 2 % z daní.

Touto cestou by som chcel poďakovať obci Ostrov, T-clubu Ostrov, firme Respect, všetkým sponzorom, ako aj nadšeným rodičom – Danielovi Mokrňákovi, Jaroslavovi Pobjeckému a Jozefovi Kováčikovi, ktorí nám ochotne pomáhajú pri tréningoch a zápasoch, a tým prispievajú k skvalitneniu nášho stolného tenisu.

DANIEL BRENESSSEL st.

Foto: archív rodiny Brenesselovej

■ Detské stolnotenisové družstvo s trénerom Danielom Brenesselom st.

Adam Lauko, Partík Ilenčík, Jozef Vátrt, Ivan Varečka, Žofia Olšavská, Lucia Mitošinková, Alexander Gallo, Dávid Kuba, Marián Vavriec – 6. miesto.

Stolný tenis v našej obci patrí k čoraz viac obľúbeným športom. Preto sme museli pristúpiť k vytvoreniu troch mužstiev, aby naše tréningovanie a záujem športovcov bol zúročený. Najviac času pri tréningoch nám zaberú najmenší, ktorí sa učia pravidlám stolného tenisu. Usilovne trénujú, nadobúdajú zručnosti a postupne sa chystajú aj do súťaže. Vychovávať a učiť deti láske k športu, zdravému pohybu, disciplíne a k športovému správaniu, je veľký záväzok. Na druhej strane je však nesmierna radosť vidieť, ako deti napredujú a časom sa z nich stanú nové posily nášho oddielu.

Medzi naše nádeje, ktoré sa už na budúci rok zapoja do súťaže, patria: Olívia Bieliková, Adam Bielik, Dárius Lacko, Tomáš Antolík, Rebeka Bučková, Samuel Potočár, Henrich Jankech.

Našími trénermi, na ktorých sa môžeme spoľahnúť, sú Karol Vytykáč, Miroslav Hubač, Vladimír Mišura a Daniel Brenessel st., ktorý je aj vedúcim a manažérom všetkých družstiev.

■ Ostrovské stolnotenisové nádeje

T-CLUB OSTROV – PRIESTOR PRE ĽUDÍ A ŠPORT

To si uvedomujeme aj my, pretože je už 15 rokov od otvorenia T-clubu v Ostrove. Je to veľa alebo málo? Máme pocit, že je to dosť na to, aby sme sa zamysleli a trochu aj zhodnotili.

Veľmi sa tešíme, keď do T-clubu prídu rodiny s deťmi a športujú, či už v hale alebo na tenisových kurtoch. Robí nám radosť, keď Ostrovská tenisová liga (OTL) pokračuje a každý rok sú tam aj nové, mladšie tváre a tiež vytrvalci v tenise, ktorí sú v lige od začiatku – t. j. 12 rokov. Mám rada partie chlapcov a dievčat, ktorí sa stretnú, hrajú florbal a vidím, že to nie je len o florbale, ale aj o stretnutí a rozhovoroch.

Dôležitú časť má v T-clube stolný tenis, ktorý sa tu začal hrať a má významné úspechy v kategóriách detí a mužov. Stolný tenis je ob-

■ Pohybové aktivity v T-clube Ostrov

Foto: archív MŠ

ľúbeným športom v Ostrove už desaťročia a svedčí o tom aj stále veľké množstvo detí, ktoré prichádzajú na tréning.

Pohľad do haly, ktorá je plná cvičiacich žien alebo seniorov a vidieť ako im cvičenie robí radosť a vyvoláva úsmev na tvári, je to, čo nás v T-clube najviac posúva vpred. Veľmi dobre sa pozerá aj na ľudí, ktorí pravidelne hrá-

■ Naše športovo-domáce prostredie

Foto: Matej Marci

vajú bedminton a baví ich to. Niektorí súťažne a niektorí len tak – pre radosť.

Využívanie haly pre žiakov základnej a materskej školy má veľkú odozvu medzi deťmi a učiteľmi a prispieva k zdokonaľovaniu pohybu a ku kladnému vzťahu k športu. A to je to, čo chceme.

Čoraz obľúbenejšie denné tábory počas prázdnin prinášajú radosť nielen deťom, rodičom, ale aj nám, pretože aktivity, ktoré každý rok pripravujeme, sú vždy iné a vždy nás milo prekvapí veľký záujem rodičov o nich.

Za pätnásť rokov sme zorganizovali veľké množstvo súťaží, turnajov, akcií a sme nadšení z toho, keď sa k nám ľudia vracajú aj po rokoch. A ešte viac sa tešíme, keď prídu už ich deti.

Naším zámerom bolo priniesť do Ostrova priestor pre stretávanie ľudí, športovanie, trávenie spoločného času – rodinne, priateľsky. Myslím, že toto sa nám darí naplňať.

Pre nás však je najdôležitejšie povedať všetkým, ktorí do T-clubu prišli a verím, že ešte prídu: **ĎAKUJEME!** Vďaka vám tu môžeme byť, pracovať, pripravovať akcie, turnaje a tešiť sa s vami z výhier, zo skvelých výsledkov v ligách a nových priateľstvách, ktoré tu vznikajú.

IVETA MARCIOVÁ

■ Naši aktívni seniori so staršími žiakmi

S KVALITOU TO ŠLO RAPÍDNE DOLU

Ako ďalej, futbalistí Ostrova?

■ Kiež by sme aspoň v takejto zostave boli stále

Foto: Marek Gajdoš

Máme za sebou jesennú časť VIII. ligy RUBEX ročníka 2024 – 2025, v ktorej sme skončili suverénne na poslednom mieste, pod vedením hrajúceho trénera Ivana Pikulíka. Skúsme pomenovať príčiny.

Určite hlavnou príčinou sú neplánované odchody stabilných opôr základnej zostavy a zranenia, s ktorými máme dlhodobý problém. Pred začiatkom súťaže náš káder opustili Patrik Bartoš – hosťovanie Veľké Orvište, Timotej Hríčka – prestup Zavar, Nicolas Hríčka – hosťovanie Zavar. Všetkým nám bolo jasné, že uvedenú trojicu hráčov bude ťažké nahradiť, čo sa vyplnilo do poslednej bodky. K tomu musíme ešte prirátat zranených hráčov zo začiatku súťaže: Marek Bartoš, Filip Košinár a Slavomír Mitošinka, hoci posledný menovaný sa vrátil do zostavy na posledné zápasy. Pre pracovné povinnosti nás v priebehu jesennej časti opustil Marek Svetlík. Z osobných dôvodov vypadol aj Ján Šipoš, odohral 53 minút za celú jeseň. Posledné zápasy nám chýbali v zostave aj Martin Jurista ml. a Martin Jurista st. Ak k tomu prirátame absencie z rodinných, osobných alebo pracovných dôvodov, tak postavenie v tabuľke je také, aké je.

Naplnilo sa to prejavilo v poslednom domácom zápase proti Veľkým Kostoľanom. V tomto zápase nastúpili Ivan Šulovský (50 rokov), Laco Svetlík (56 rokov), Adrián Urbánek (51 rokov), Marek Gajdoš (56 rokov) a ak by nebol zranený Marián Braško (58 rokov), určite by nastúpil aj on. To asi nepotrebuje ďalší komentár. Časť prípravy s nami absolvoval aj Alex Svetlík, ale vzhľadom na svoj mladý vek (16 rokov) sa rozhodol pre dorast FK Krakovany.

Čo sa týka príchodov: Máme trio legionárov z Ukrajiny, po dlhšom čase sa vrátil do klubu Miloš Holáň na pozíciu brankára (pri poslednom pôsobení u nás bol útočník), čím sme vyrieši-

li brankársky post. Náš stabilný brankár Marek Hajdín najprv avizoval, že nebude dochádzať na všetky zápasy, no nakoniec odchytil iba jeden. Do útoku sa nám podarilo angažovať Michala Jankecha, ktorý u nás v predchádzajúcom období pôsobil. Pri všetkej úcte k daným príchodom, s futbalovou kvalitou šlo naše mužstvo rapídne dolu. To si musíme objektívne priznať, ružové okuliare nám nepomôžu.

Trocha štatistiky: Získali sme iba 1 bod pri remíze 2:2 v úvodnom kole v domácom zápase s Borovcami, všetky ostatné zápasy sme prehrali. Súperovu sieť sme rozvlnili 15-krát, 5 gólov Michal Jankech, 5 gólov Ivan Pikulík (tretí najhorší útok). Inkasovali sme 79 gólov, čo činí priemer na zápas 6 gólov (najhoršia obrana). Najvyššia prehra bola na Prašníku 10:1. Na zápas 11. kola do Brestovian sme nevystoľovali z dôvodu nedostatočného počtu hráčov. Vďaka tomu sme ho prehrali kontumačne 3:0. Nezdobila nás ani kartové tresty, mali sme spolu troch vylúčených hráčov, v Koplotovciach – Ivan Pikulík, s Dubovanmi – Daniel Regina, so Zavarom – Lukáš Gágorík. Ak nie sme v plnom počte, tak naše šance k zisku bodu sa blížila k nule. Veľa gólov sme inkasovali v úplnom v úvode zápasu, čo pripisujem slabšej koncentrácii a prístupu k zápasu. Celkovo s výkonom šla dolu aj morálka mužstva. Ak by sme na zápasy nastupovali v plnej zostave, určite sme mohli mať o nejaký bod viacej, ale to je už na prístupe každého jednotlivca a stanovenia si priorit.

Tento rok sme sa odohrali aj zápas prvého kola už tradičného BESTRENT CUPU ObFZ Trnava, v ktorom sme v generálke na novú sezónu prehrali v Koplotovciach vysoko 8:3, a tým sme z pohára vypadli.

Odvetnú časť začíname 23.3.2025 na pôde predposledných Boroviec, ktoré majú pred nami 4-bodový náskok. Bude to takzvaný 6-bodový zá-

pas. Zimnú prípravu absolvujeme tradične v domácich podmienkach, samozrejme, že budeme hrať aj prípravné zápasy. Tie sú v štádiu riešenia, budeme o nich včas informovať. Najpodstatnejšie bude doplniť káder kvalitou, inak môžeme ťažko pomyšľať na záchranu. Zohnať dnes „hotového“ hráča je obrovský problém, dopyt výrazne prevyšuje ponuku a kluby sa predhávajú vo vytváraní podmienok pre jeho získanie. O to ťažšie to bude pre náš klub, keď budeme zimovať na poslednom mieste. Bez ohľadu na umiestnenie chceme touto cestou poďakovať všetkým hráčom a členom klubu za odvedenú prácu. Všetci vieme, kde máme chyby a rezervy, tak treba na nich zapracovať. Samozrejme, vďaka patrí aj obci Ostrov a sponzorom, ktorí nás podporujú.

Jedna „pikoška“ na záver: v domácom zápase so Zavarom sa kopalo päť jedenástok, horšie na tom je, že štyri proti Ostrovi. Navyše bol na každej strane ešte vylúčený hráč. To si asi história ostrovského futbalu nepamätá.

MAREK GAJDOŠ

TABUĽKA – VIII. liga RUBEX, muži po jesennej časti

1 Moravany	13	11	1	1	50:13	34
2 Zavar	13	10	1	2	53:19	31
3 Brestovany	12	9	1	2	42:12	28
4 V. Kostoľany	13	9	1	3	37:12	28
5 Leopoldov	13	8	1	4	37:21	25
6 Dubovany	13	7	1	5	32:25	22
7 Dechtice	13	5	3	5	38:28	18
8 Prašník	12	5	1	6	29:24	16
9 Chlelnica	13	4	3	6	21:41	15
10 Trakovice	13	4	2	7	26:30	14
11 Veselé	13	4	0	9	10:29	12
12 Koplotovce	13	3	2	8	17:40	11
13 Borovce	13	1	2	10	10:44	5
14 Ostrov	13	0	1	12	15:79	1

Ostrovský spravodajca – polročník Obce Ostrov. **Vydáva:** Obec Ostrov. **Šéfredaktorka:** PaedDr. Slávka Antolíková. **Redakčná rada:** Mgr. Mária Hrnčárová, Jozef Tkáč. **Adresa redakcie:** Obecný úrad, Ostrov 315, 92201 Ostrov. **Tel. číslo:** 033/7719771, **fax:** 033/ 7719771, **e-mail:** obcestrov@obcestrov.sk. **IČO vydavateľa:** 00 312 827. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, reg. č. EV 3180/09. **ISSN:** 1339-3693. **Náklad:** 450 ks. **Tlač:** WebHouse, s. r. o., Trnava. **Nepredajné.**

Zodpovednosť za obsah zverejnených písomných alebo fotografických materiálov nesie autor. Redakcia si vyhradzuje právo príspevky skrátiť, redakčne upraviť alebo nezverejniť. Rukopisy, fotografie a kresby doručené redakcii sa nevracajú.